

Умното пастирче.

Имало едно пастирче, което знаело да отговаря точно и ясно на всички въпроси. Царът чул за неговата мъдрост и го повикал, за да му зададе лично три въпроса. Първият бил: „Колко капки вода има въ морето?“

Пастирчето ни най-малко не се смутило, а казало:

— Най-първо ще помоля, царю честити, да наредиш да спрат всички рѣки на свѣта, та да не може нито чашка вода отъ тѣхъ да се влѣе въ морето. Тогава азъ лесно ще мога да преброя, колко капки има тамъ.

Царътъ се усмихналъ на този духовитъ отговоръ и задалъ втори въпросъ: „Колко звезди има на небето?“

Овчарчето поискало да му дадатъ единъ бѣлъ листъ хартия и едно перо; когато му донесли тѣзи нѣща, то покрило цѣлия листъ съ безброй точки, — малки, голѣми и толкова дребни, почти невидими. Количеството било такова, че било немислимо да се преброятъ точкитѣ. Овчарчето показало листа на царя и рекло:

— На небето има толкова звезди, колкото точки има на този листъ. Който преброи точкитѣ на листа, ще знае колко звезди има на небето.

„Ами я ми кажи, колко ми нути има въ вѣчността?“

Даже и тоя пѣтъ пастирче-

то не се замислило много, а отговорило:

— Въ една далечна страна има единъ диаматовъ връхъ, съ голѣмина: единъ часъ на високо, единъ часъ на широко и единъ часъ на дълбоко. Всѣки сто години прилита тамъ, на върха, едно птиченце, да си очисти своя малъкъ клюнъ. Когато цѣлия връхъ ще бѣде остърганъ отъ клюна на птиченцето, тогава едва ще измине една секунда отъ вѣчността. . .

„Ти отговори и на третѣ ми въпроса, като истински мъдрецъ“, — извикалъ царътъ. „Понеже азъ нѣмамъ деца, приемамъ, щото ти да ми станешъ синъ. Ти си достоенъ да ми бждешъ такъвъ!“

Пастирчето останало да живѣе въ палата. Когато стариятъ царъ умрѣлъ, то наследило престола и управлявало царството мъдро и справедливо.

